

Jald villet forlange Eneret paa. Med Hensyn til Bengebetalinger har derimod det ærede Medlem vistnok Ret i, at de ikke kunne ske gennem Koubert, men maa ske gennem Afsregning med Bedkommende, og det er vist ogsaa i sin Orden; det er jo paalidelige Folk, her er Tale om. Derimod omtalte det ærede Medlem nogle andre Vædringsforslag, og hans Udtalelse i saa Henseende har for mig nogen Interesse. Han mente saaledes med Hensyn til Nr. 4, at det, man havde foreslaet, ikke var tilstrækkeligt, man maatte have, jeg tror det var Sidetallet og Sidens Størrelse tilføjet. Jeg skal gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det, jeg har troet, man kunde blive staaende ved, er Postlovens Vægtbestemmelse. Disse Forsendelser falde nemlig indenfor Postlovens Grændsbestemmelser, og den hele Forsendelse maa derefter, Tillægene indbefattede, ikke overstige 25 Kvint. Hvad Avisportoen angaar, som det ærede Medlem ogsaa var inde paa ved Omtalen af det stillede Vædringsforslag om, at Minimumsstarten skal være 5 Ore, tror jeg dog at turde hævde, at dette Forslag er i og for sig tilfredsstillende. Det, man har villet ramme, er disse Reklameforsendelser, der tilsyneladende ske i Form af Blade, disse ephemære Forsendelser, som give sig Udseende af at ville blive vedvarende, idet man derved vil tilsnige sig en Forsendelse til nedsat Porto; men hvad man ikke har villet ramme, er Forsendelser af virkelige Blade og Ugeblade, som komme regelmæssig. Postloven siger nemlig udtrykkelig, om jeg huster ret: „pr. Abonnementsstermin“. Man kan derfor ikke gaa til høiere Tægt end 5 Ore, hvis man ikke vil gjøre Uret mod Nogen af dem, som have Forsendelsesret, og derved etablere en Ulighed indenfor Presseforsendelserne, som man selvfølgelig ikke bør.

Ordføreren (Bajer): Det ærede Medlem for Malmø Amts 1ste Valgkreds (Lutein) bebudede til 3die B. handling et Vædringsforslag om at sætte Tækten for Brevkort op til 8 Ore, dersom Udvalgets Forslag om 5 Ore blev vedtaget. Det skulde gjøre mig ondt, om et saadant Forslag skulde blive vedtaget, og jeg skal gjøre opmærksom paa, at vi ikke i Længden kunne blive staaende ved en Tægt paa Brevkort af 8 Ore, medens Sverig har en Tægt af 5 Ore, og de tre nordiske Riger indbyrdes en Tægt af 5 Ore. Det er sandsynligt, at det kunde betale sig at indføre Standnavisse 5-Ores-Brevkort i stor Mængde til Kjøbenhavn; thi der er mange Meddelelser, som kunne gives paa Brevkort, og som det ikke haster saa meget med. Der gaar flere Gange om Dagen Dampstib fra

Kjøbenhavn til Malmø, og fra Malmø kan der sendes til Kjøbenhavn og hele Danmark over Brevkort for 5 Ore; men fra Kjøbenhavn koster et Brevkort 8 Ore over hele Danmark. Det er en saadan Mærkelighed, at jeg ikke tror, den kan vedblive i Længden. Det samme ærede Medlem sagde angaaende Forslaget under Nr. 6, at han havde opdaget, at Forslaget om Forhandlingen af fremmede Frimærker ikke staar under postalt Beskyttelse. Med Hensyn dertil skal jeg oplyse, at under de private Forhandlinger — for at komme tilbage dertil — med forskellige postalt Kyndige, have disse næsten Alle sammen i Begyndelsen været imod dette; men jeg har faaet dem Alle med, naar jeg har talt nærmere med dem. Jeg begynder at opdage, hvori det stikker, thi den høitærede Minister udtalte fornødig, at hvis dette Forslag blev vedtaget, skulde ethvert som helst Posthus være forsynet med alle fremmede Frimærker til Forhandling, og saaledes staa paa Pinde for Publikum. Det er imidlertid en fuldstændig Feiltagelse, hvilket man vil se, naar man gennemlæser Begyndelsen i Betænkningen; der er kun Tale om, at man skulde begynde forsøgsvis i de større Stæder og med de almindeligste fremmede Frimærker. Jeg er overbevist om, at hvis man ikke vedtager dette Forslag, vil man meget snart føle Trangen dertil; thi Indførslen af fremmede Frimærker tager til, og de bruges mere og mere som et internationalt Betalingsmiddel; men man har ondt ved at komme af med dem her, og der tror jeg, at Posthusene meget bedre kunne besørge det Fornødne end Private. Det er desuden kun en Bemærkning, her er Tale om. Jeg skal gjøre en Bemærkning, jeg før glemte, det er med Hensyn til et Vædringsforslag, som er stillet af den ærede Indenrigsminister og tiltraadt af Udvalget, og som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) saa stærkt har modsat sig. Meningen dermed er jo at forhindre, at der gaar nogen væsentlig Indtægt bort fra Postvæsenet. Naar dette skal forebygges, kan man vanskelig undgaa at komme med Bestemmelser, som se meget strenge ud; men som jeg tror i Praxis aldeles ikke ville blive gennemførte saa strengt, bl. A. af den Grund, at de ikke kunne gennemføres saa strengt. Det vil nemlig være umuligt for Postvæsenet med Hensyn til de allerfleste saadanne Bestemmelser at skjønne, om der ligger lukkede Breve eller Siguende indeni; men Meningen er kun den, at man vil forebygge, at Nogen gjør sig en bestemt Fordel paa Postvæsenets Beskæftning. I Praxis vil det uden Tvivl stille sig saaledes, at naar Postvæsenet lægger